

NUMER 4/2023

PANORAMA

Uniwersytetu Trzeciego Wieku Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

projekt współfinansuje
miasto stołeczne
Warszawa

SGH

Szkoła Główna
Handlowa
w Warszawie

W NUMERZE:

KRAJOBRAZ PO WYBORACH

50 lat Ruchu UTW w Polsce

WSPOMNIENIA SŁUCHACZY

Krajobraz po wyborach

Kampania wyborcza do sejmu i senatu 2023 dostarczyła nam wiele emocji. Była bardziej drażniąca niż wszystkie poprzednie. Niespotykana frekwencja wyborcza świadczyła o determinacji tych co za wszelką cenę chcą utrzymać władzę i tych drugich, pragnących za wszelką cenę jej zmiany. Styl i narracja debaty politycznej, jaką zaoferowały nam media, zwłaszcza telewizja publiczna i sami zainteresowani sukcesem wyborczym, osiągnęła niespotykany od lat niski poziom. Cel jak widać uświęcał środki.

Nie zajmujemy stanowiska, nie popieramy żadnej ze stron, nie wdajemy się w dywagacje polityczne, poziom merytorycznej argumentacji i ocenę intelektualnego poziomu argumentów używanych przez polityków, dziennikarzy, ekspertów bowiem organizacje senioralne deklarują apolityczność i neutralność światopoglądową. Niezwykle ważne natomiast dla seniorów jest to, aby każdy rząd zdawał sobie sprawę z wyzwania, jakie niosą zmiany demograficzne i aby blisko dziesięćmilionowa populacja osób starszych miała możliwość wyrażania swoich poglądów, formułowania oczekiwań, mogła żyć godnie, miała poczucie bezpieczeństwa i spokoju, poszanowania elementarnych praw oraz chociaż odrobinę kultury w mediach i otoczeniu.

Wyniki wyborów i dalsze działania rządu będą sprawdzianem wiarygodności obietnic, rzetelności przekazów medialnych, kultury politycznej. A tymczasem z zainteresowaniem i wielkimi nadziejami śledzimy obsadę najważniejszych dla seniorów stanowisk, bo to od nich zależeć będzie kształt polityki senioralnej.

Marszałek sejmu Szymon Hołownia

Młody wiek i niezbyt długa kariera polityczna powoduje pewną rezerwę i wstrzeźliwość w ocenach sprostania ogromnej odpowiedzialności i skali problemów do rozwiązania, jednak początkowe działania, opanowanie, finezyjne poczucie humoru i osobista kultura budzi wielkie nadzieje na nową, nie skażoną rutyną jakość pracy sejmu.

Kąśliwe, odmieniane w różnych kontekstach przytyki „masz talent” można traktować jedynie jako przejaw zawiści tych, którym tego talentu ewidentnie brakuje.

Marszałek Senatu Małgorzata Kidawa-Błońska

– jest w środowisku senioralnym dobrze znana i to z najlepszej strony. Obecność Pani Marszałek od wielu lat na wielkich wydarzeniach senioralnych, kongresach Uniwersytetów Trzeciego Wieku, sesjach Obywatelskiego Parlamentu Seniorów, okazywana empatia, wielka kultura osobista i kobieca wrażliwość to cechy, które rokują dalszą świetną współpracę oraz rzecznictwo interesów osób starszych. Bardzo liczymy na to, że Pani Marszałek będzie m.in. patronką i rzeczniczką przedsięwzięć związanych z obchodami 50. lecia ruchu UTW.

Premier powołał **Marzenę Okła-Drewnowicz (PO) – na ministra Pełnomocnika rządu ds. polityki senioralnej**. To ważne, postulowane od dawna przez środowisko senioralne wyodrębnione w rządzie stanowisko. Marzena Okła-Drewnowicz będzie członkiem Rady Ministrów, ale nie będzie kierować żadnym resortem (będzie tzw. ministrem bez teki). Działalność sejmowa Marzeny Okły-Drewnowicz związana była przede wszystkim z pracami w komisjach zajmujących się polityką społeczną i senioralną. W poprzedniej kadencji parlamentu była zastępcą przewodniczącego Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, członkinią Komisji Polityki Senioralnej oraz Parlamentarnego Zespołu ds. Geriatrii i Systemu Opieki Geriatrycznej w Polsce (zespół powołano w połowie kwietnia 2023 r.).

Na podobnych zasadach w skład nowego rządu wejdą m.in.: **Katarzyna Kotula - minister-członek Rady Ministrów, minister do spraw równości**. Katarzyna Agata Kotula – polska nauczycielka, działaczka społeczna i polityczna, posłanka na Sejm IX i X kadencji, minister do spraw równości w trzecim rządzie Donalda Tuska (od 2023).

Do zakresu działania minister ds. równości należy:

- realizowanie polityki rządu w zakresie problematyki równości, w tym przeciwdziałania dyskryminacji, w szczególności ze względu na tożsamość płciową, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, wiek, niepełnosprawność oraz orientację seksualną;
- podejmowanie, wspieranie lub koordynowanie zadań związanych z przeciwdziałaniem naruszeniom równości; analiza potrzeb i przygotowanie propozycji kierunków działań z zakresu przeciwdziałania naruszeniom równości; monitorowanie dobrych praktyk oraz rozwiązań dotyczących problematyki równości;
- inicjowanie i prowadzenie dialogu społecznego w sprawach z zakresu przeciwdziałania naruszeniom równości; promowanie, upowszechnianie i propagowanie zasady równości oraz realizacja zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej.

Agnieszka Buczyńska - minister-członek Rady Ministrów, minister do spraw społeczeństwa obywatelskiego. Agnieszka Buczyńska – polska działaczka społeczna, socjolożka i polityk, specjalistka w zakresie społeczeństwa obywatelskiego, druga wiceprzewodnicząca i sekretarz generalna partii Polska 2050, posłanka na Sejm X kadencji.

Do zakresu działania Pani minister ds. społeczeństwa obywatelskiego należy:

- przeprowadzanie analiz i ocena skuteczności rozwiązań prawnych w zakresie społeczeństwa obywatelskiego;
- opracowywanie kierunków działań na rzecz zrównoważonego rozwoju społeczeństwa obywatelskiego;
- wspieranie inicjatyw obywatelskich; monitorowanie i upowszechnianie dobrych praktyk w zakresie społeczeństwa obywatelskiego;
- opracowywanie i opiniowanie projektów aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych dotyczących społeczeństwa obywatelskiego oraz wykonywanie innych zadań zleconych przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

Pokładamy duże nadzieje, że będzie to dobry partner, przede wszystkim do współpracy z Obywatelskim Parlamentem Seniorów.

Ministrem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej została Agnieszka Dziemianowicz-Bąk. *Przywrócenie do nazwy ministerstwa „pracy” to symboliczny, ale bardzo ważny sygnał, który chciałabym już dziś wysłać do milionów pracujących Polek i Polaków: wasza praca jest doceniana i będzie doceniana* – powiedziała Pani minister. Jak podkreśliła, od wielu lat wspiera osoby pracujące, interesuje się i zajmuje prawami pracowniczymi. Wspierała rodziny, które ze względu na pewnego rodzaju łamanie praw pracowniczych członków tych rodzin, matek, kobiet, rodziców przebywających na urloпах rodzicielskich, doświadczali jakiegoś rodzaju krzywdy.

- Cieszę się, że będę kierowała resortem, w którym kluczową emocją i kluczową kwestią jest wrażliwość. Wrażliwość na potrzeby drugiego człowieka, empatia i widzenie w systemie właśnie ludzi – konkretne rodziny, nie ideologie, konkretnych pracowników, konkretne osoby starsze, emerytów, rencistów.

Przewodniczącą sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny została **Katarzyna Kotuła z Lewicy**. Funkcja ta ma istotne znaczenie, bo większość sejmowa zapowiadała wiele zmian w polityce socjalnej, w tym m.in. wsparcie dla emerytów po śmierci małżonka i zwolnienie w opłacaniu składek przez przedsiębiorców.

Szefem kancelarii prezesa rady ministrów został **Jan Grabiec** - minister-członek Rady Ministrów.

Senat wybrał przewodniczących 19 komisji stałych. Kandydatów rekomendowały na pierwszych posiedzeniach poszczególne komisje.

Przewodniczącą senackiej Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej została wybrana senator Janina Sagatowska (PiS) zaś zastępcami przewodniczącej Jan Libicki (TD) i Jolanta Piotrowska (KO).

Najważniejsza dla środowiska senioralnego, w tym Uniwersytetów Trzeciego Wieku, jest Komisja ds. Polityki Senioralnej.

Z funkcjonowaniem i aktywnością obydwu komisji senioralnych, sejmowej i senackiej środowisko senioralne pokłada wielkie nadzieje, bowiem

skala spraw i problemów do rozwiązania jest tu ogromna.

Wielkim wyzwaniem są także działania związane z obchodami 50. lecia ruchu UTW oraz funkcjonowaniem Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.

Komisja Polityki Senioralnej

Do najważniejszych partnerów kreujących politykę senioralną w Polsce należy sejmowa Komisja Polityki Senioralnej.

Z uwagi na skalę problemów senioralnych do rozwiązania, łączmy z osobą Przewodniczącego wielkie nadzieje i deklarujemy ścisłą, konstruktywną współpracę. Historia ostatnich lat pokazała, iż role jakie odegrała Komisja Polityki Senioralnej w latach 2014-2023 były bardzo zróżnicowane, a nawet brzemiennie w skutkach, budziły więc niekiedy ogromne emocje.

Krótką historią Komisji Polityki Senioralnej

Mało kto dziś pamięta lub chce pamiętać, iż sejmowa stała Komisja Polityki Senioralnej powstała w wyniku jednego z głównych postulatów Paktu na rzecz Seniorów, dokumentu programowego pierwszego międzynarodowego Kongresu Uniwersytetów Trzeciego Wieku, mającego miejsce 19 marca 2012 roku, roku ogłoszonego przez Senat RP „ROKIEM UNIWERSYTETÓW TRZECIEGO WIEKU”.

Podkreślając w uzasadnieniu wniosku dotychczasowe zasługi i uznanie dla działań Parlamentarnego Zespołu ds. UTW uznano, iż dla realizowania na poziomie sejmu systemowej, kompleksowej polityki senioralnej jest to komórka o zbyt wąskich kompetencjach. Kongres i Pakt inspirował obecnych parlamentarzystów do podjęcia wyzwania o historycznym znaczeniu, **tj. powołania pierwszej w historii polskiego parlamentu stałej sejmowej komisji polityki senioralnej.**

Dyskusja liderów UTW i ekspertów w trakcie Kongresu UTW wyłoniła główne tezy będące jej genezą, a mianowicie:

- polityka senioralna musi być realizowana na wszystkich poziomach od najniższego środowiska lokalnego, gminy do najwyższego -parlamentu i rządu, więc:

- podmioty realizujące politykę senioralną w terenie powinny mieć odpowiednich partnerów, promotorów na szczeblu gminy, powiatu, województwa, sejmu, senatu.

W jednostkach samorządu terytorialnego wszystkich szczebli zaczęły powstawać działy/biura/regionalne centra polityki senioralnej, pełnomocnicy marszałków ds. seniorów i podobne komórki koordynujące zadania z obszaru polityki senioralnej.

Wciąż natomiast brakowało komórki sejmowej, o szerokich kompetencjach, w tym posiadającej zdolność do inicjatyw legislacyjnych. W dniu 24 grudnia 2013 r. rano, na swoim ostatnim posiedzeniu w starym roku Rada Ministrów przyjęła:

- „**Założenia Długofalowej Polityki Senioralnej w Polsce na lata 2014-2020**”.
- **Program Solidarność Pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+.**
- **Rządowy Program na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014-2020.**

Powyższe dokumenty można uznać za kamienie milowe w tworzeniu nowoczesnej polityki senioralnej. Określają one państwową politykę senioralną w długim horyzoncie czasowym, a jej realizacja wymaga koordynacji na poziomie Parlamentu.

Tak solidne podstawy prawne spowodowały, że już 23 kwietnia 2014 r. podczas 67. posiedzenia sejmu rozpatrzony został projekt nowelizacji Regulaminu Sejmu, przewidujący m.in. powołanie Komisji Polityki Senioralnej, a 9 maja 2014 roku sejm powołał nową, **stałą Komisję ds. polityki senioralnej.** Powołanie komisji było wyrazem zaangażowania i odpowiedzialności Sejmu za współuczestniczenie w ważnym procesie budowania polityki senioralnej oraz właściwym forum do przygotowania corocznej debaty sejmowej w tej sprawie, a zakres działania powinien obejmować różne obszary życia osób starszych, tj. m.in. zdrowia i samodzielności, aktywności zawodowej, edukacyjnej, społecznej, kulturalnej i wolontariackiej oraz rozwoju tzw. srebrnej gospodarki i relacji międzypokoleniowych. Na swoim pierwszym posiedzeniu komisja wyłoniła prezydium, którego przewodniczącym został poseł Michał Szczerba.

Pierwsza kadencja Komisji 2014-2015 była niezwykle merytoryczna, innowacyjna i konstruktywna. Na posiedzenia Komisji zapraszani byli przedstawiciele organizacji senioralnych z całej Polski, przedstawiciele podmiotów szybko rozwijającej się srebrnej gospodarki, eksperci różnych resortów i wielu innych środowisk.

Posiedzenia służyły integracji środowisk senioralnych oraz wymianie dobrych praktyk. Prezentowano innowacyjne inicjatywy lokalne oraz propozycje rozwiązań systemowych. Dyskusja była inspiracją dla Komisji w jej inicjatywach legislacyjnych, programach działania i decyzjach.

Owoce I kadencji Komisji, trwającej zaledwie od maja 2014 do września 2015 roku było procedowanie **ustawy o osobach starszych**, przyjętej przez sejm 11 września 2015 roku (MP 2015.poz.1705) pierwszego tej rangi aktu prawnego dedykowanego szerokim zagadnieniem życia osób starszych, obligującego m.in. rząd do stałego monitorowania sytuacji osób starszych we wszystkich obszarach ich funkcjonowania.

Podsumowując na II Kongresie UTW w 2015 roku politykę senioralną uznano, że powołanie sejmowej Komisji ds. Polityki Senioralnej było największym osiągnięciem 40 lat polityki społecznej w Polsce.

Zmienne losy Komisji

W październiku 2016 roku ta chluba środowiska senioralnego stała się niestety inicjatorem sztucznych konfliktów i ostatecznego pozbawienia Obywatelskiego Parlamentu Seniorów możliwości odbycia dorocznej sesji plenarnej w Sali obrad sejmu, co w konsekwencji spowodowało zaniechanie wsparcia i współpracy tego unikalnego ruchu społecznego z Parlamentem na cztery kolejne lata.

Komisja II kadencji zaniechała też wszelkich dobrych praktyk współpracy ze środowiskami senioralnymi, wypracowanych w I kadencji.

Tylko wielka determinacja i wola przetrwania aktywnych delegatów OPS, a także powołanie Fundacji OPS oraz udzielone jej wsparcie ze strony warszawskiego samorządu, uratowało Obywatelski Parlament Seniorów od zniknięcia z przestrzeni publicznej. Odzyskanie należnego

miejsca i rangi tego ruchu społecznego wymagało ogromnej pracy i czasu.

W latach 2020-2021 sesje plenarne OPS powróciły do Senatu RP, chociaż w ograniczonej z konieczności frekwencji delegatów, natomiast powrót do Sali obrad sejmu możliwy stał się dopiero w listopadzie 2022 r.

Współpracę wznowiono dopiero w III kadencji Komisji, w roku 2022, co skutkowało powrotem VIII sesji plenarnej do Sali obrad sejmu, wsparciem logistycznym i finansowym ze strony Kancelarii Sejmu, a w obradach wzięła udział Marszałek Sejmu Elżbieta Witek, Przewodnicząca KPS Joanna Borowiak, przedstawiciele rządu i zaproszeni przez Kancelarię sejmu parlamentarzyści.

U progu 2024 roku czekają środowisko senioralne wielkie wyzwania związane z kreowaną przez rząd polityką senioralną, w tym realizacją zapowiedzianych w kampanii wyborczej świadczeń, jak również własnymi projektami jak nowelizacja ustawy o osobach starszych, obchody 50. lecia ruchu UTW, organizacja IX sesji plenarnej OPS, która z niezrozumiałych powodów po raz pierwszy w historii tego ruchu, w roku 2023 w ogóle się nie odbyła.

Rekomendujemy Przewodniczącemu Komisji Polityki Senioralnej, wybranej w grudniu 2023 roku wznowienie dawnych dobrych praktyk z lat 2014-2015 oraz deklarujemy ze swojej strony aktywny udział w jej pracach.

50 LAT Ruchu UTW w Polsce

W 2025 roku przypada wielki jubileusz 50-lecia ruchu UTW w Polsce.

Jest to ruch społeczny najszybciej rozwijający się instytucjonalnie i merytorycznie, (działa ok. 700 UTW, zrzesza ponad 200 tys. członków), oferujący swoim członkom niezwykle szeroką ofertę programową. Ruch najbardziej kreatywny, innowacyjny i tworzący nowoczesną politykę senioralną.

Najważniejsze wydarzenia w 20 ostatnich latach polityki senioralnej miały miejsce z inspiracji lub przy bardzo aktywnym udziale liderów i działaczy UTW.

Głównym celem komitetu organizacyjnego jest aby Jubileusz 50-lecia obchodzony był jak najszerzej, tj. zarówno na poziomie lokalnym, regionalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym, merytorycznie i godnie oraz aby dobrym obyczajem wytyczył kierunki działania na przyszłość i pozostawił ważne wymierne efekty.

Wielomiesięczne konsultacje społeczne prowadzone na terenie całej Polski przez Fundację OP UTW nt. koncepcji obchodów wykryzalizowały robczą wizję zakładającą iż:

1. Wydarzenia jubileuszowe, ich skomplikowana logistyka, międzynarodowa akredytacja, skala min. 1000 uczestników, rozległość zadań i wydatków, przygotowanie wydawnictwa jubileuszowego i innych pracochłonnych zadań wymaga aby **program realizowany był w ciągu dwóch lat 2024-25 i finansowany był z wszelkich dostępnych źródeł.**
2. Ogólnopolskie Porozumienie UTW, jako wcześniejszy organizator 4 ogólnopolskich konferencji UTW w Sejmie oraz trzech wielkich jubileuszowych Kongresów UTW w latach 2012, 2015, 2019 czuje się w obowiązku podjąć trudy animatora głównych wydarzeń ogólnopolskich i koordynowania obchodów.

3. Jubileusz 50. lecia o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym powinien być adekwatny do ogromnego dorobku ruchu UTW, a więc być merytoryczny, godny i z udziałem gości reprezentujących rząd, a także parlamentarzystów, ekspertów, partnerów i przedstawicieli wszystkich UTW, tj. na ok. 1000 osób.
4. Do organizacji jubileuszu powinny włączyć się rzeczowo i finansowo instytucje publiczne jak samorządy terytorialne, sejm, senat, MRiPS, PAFW, KIGS, wyższe uczelnie patronujące Uniwersytetom, samorządy województw i inne podmioty kreujące politykę senioralną, a także pomioty społecznie odpowiedzialnego biznesu.

Obchody te wymagają ogromnie skomplikowanej organizacji oraz generować będą wielkie koszty, więc montaż finansowy musi składać się z wielu źródeł i zaangażowania wielu podmiotów.

Tradycyjnie już, inicjatywę w zakresie koordynacji programu wykazało Ogólnopolskie Porozumienie UTW zawiązując grupę inicjatywną składającą się z przedstawicieli najstarszego UTW im. prof. Haliny Szware, UTW SGH, OP UTW oraz władz m.st. Warszawy, które bardzo wydatnie wspierało logistycznie i finansowo poprzednie wydarzenia jubileuszowe UTW.

Teraz także Miasto zaoferowało wstępnie pozyskanie i udostępnienie sceny Opery Narodowej na IV Wielki Kongres UTW, podsumowujący obchody, planowany na jesień 2025 roku.

Ten załączek Komitetu Organizacyjnego ma charakter otwarty i mile są widziane inicjatywy współdziałania innych osób, podmiotów społecznych i biznesowych.

Fundacja OP UTW rozpoczęła działania od **sięciowania podmiotów partnerskich**, tj. koncentracji potencjału celem ustalenia jak najszerzego programu i współdziałania na rzecz osiągnięcia jak najlepszego celu horyzontalnego.

Logistyka głównych kierunków działania ustalana jest przez partnerów sieci wspólnie, lecz poszczególne bloki zagadnień przydzielane są do realizacji wybranym partnerom sieci.

Fundacja OP UTW wraz z grupą inicjatywną, drogą wielomiesięcznych wcześniejszych konsultacji określiła **ramowy program i harmonogram**, na który składa się:

- ❖ pozyskanie samorządu Miasta st. Warszawy jako głównego gospodarza obchodów centralnych, w tym udostępnienie organizatorom odpowiedniego lokalu na obchody centralne, mogącego przyjąć min. 1000 osób, oraz mającego odpowiednie zaplecze wystawowe i cateringowe, termin 2024-2025;
- ❖ utworzenie sieci Partnerów, Patronów i bezpośrednich realizatorów, termin 2024; Powołanie Komitetu Ekspertów ds. opracowania programu kongresu oraz Paktu Na Rzecz Seniorów 2025, zawierającego deklarację programową oraz rekomendacje i postulaty środowiska pod adresem władz;
- ❖ zaproszenie regionalnych i lokalnych środowisk senioralnych do tworzenia programów, koordynacja, promocja i informacja o programach lokalnych, regionalnych, termin 2024-2025;
- ❖ uzyskanie patronatów honorowych i merytorycznych, medialnych, uzgodnienie form zaangażowania poszczególnych partnerów, termin 2024-2025;
- ❖ inicjatywa legislacyjna podjęcia uchwały sejmiku lub senatu RP w spr. uhonorowania dorobku ruchu UTW i jego założycielki prof. Haliny Szwarz, termin 2024;
- ❖ realizacja programów obchodów regionalnych, koordynacja harmonogramu, informacja, udział przedstawicieli Komitetu Organizacyjnego, termin 2024-2025;
- ❖ konferencja UTW inaugurująca obchody w sejmiku RP, termin 2024;
- ❖ uzyskanie odznaczeń dla wyróżniających się działaczy, termin 2024-2025;
- ❖ przeprowadzenie Konkursu na „Wielką Osobowość UTW” termin 2025;
- ❖ organizacja wystawy dorobku 50. rocznicy ruchu UTW wraz z logistyką jej objazdu po Polsce, termin 2025;
- ❖ wydawnictwo książkowe monograficzne o rozboczym tytule „50. lat ruchu UTW, termin 2024-2025;
- ❖ IV wielki Kongres UTW, termin 2025;

- ❖ organizacja międzynarodowej grupy uczestników IV Kongresu UTW z polonijnych UTW, termin 2025;
- ❖ opracowanie i wydanie Deklaracji Programowej – „Paktu na rzecz seniorów 2025”
- ❖ organizacja programu artystycznego w czasie Kongresu - pokaz dorobku artystycznego ruchu UTW, scenariusz, logistyka, organizacja - eliminacje, organizacja występów, dojazd, hotele, zakup montaż i demontaż scenografii, transport, obsługa muzyczna i akustyczna, termin 2025;

Ten przebogaty program wymaga ogromnego wysiłku organizacyjnego ale przede wszystkim środków finansowych, a tymczasem traktujemy go jedynie jako ramowy, do dalszych uzupełnień.

Rozpoczynamy więc krucjatę po urzędach, które powinny wesprzeć to wyjątkowe wydarzenie.

Mile widziane są ze strony UTW oraz Partnerów wszelkie deklaracje wsparcia komitetu organizacyjnego oraz podjęcia się organizacji wybranych punktów programu.

Konkurs Wielkie Osobowości UTW

Komitet Organizacyjny ds. obchodów 50. rocznicy ruchu Uniwersytetów Trzeciego Wieku ogłasza rozpoczęcie procedury IV edycji konkursu do tytułu honorowego „Wielka Osobowość Uniwersytetów Trzeciego Wieku”.

Historia Konkursu

Pilotażowa edycja Konkursu nadawania tytułu „Wielkiej Osobowości Uniwersytetów Trzeciego Wieku” zrealizowana została z inicjatywy Uniwersytetu Trzeciego Wieku Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w październiku 2011 r., przy wsparciu środków ASOS i od razu uzyskała uznanie środowiska UTW i spotkała się z dużym zainteresowaniem mediów.

Pierwszymi laureatami konkursu zostali Jacek Michałowski - ówczesny Minister w Kancelarii Prezydenta RP oraz Michał Szczerba poseł na sejm RP.

Kontynuacja Konkursu została wpisana w Pakcie na rzecz Seniorów, dokumencie programowym I Wielkiego Kongresu UTW 2012 do katalogu dobrych praktyk i rekomendowanej strategii dla Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Konkurs przeznaczony jest dla osób publicznych, pracowników instytucji centralnych, samorządowców, parlamentarzystów, działaczy społecznych i innych osób, które swoją pracą zawodową lub działalnością społeczną przyczyniły się do rozwoju i integracji Uniwersytetów Trzeciego Wieku lub posiadają inne udokumentowane, wieloletnie zasługi dla środowiska senioralnego.

Nie należy więc zgłaszać do niego liderów UTW chociażby najbardziej zasłużonych dla tego ruchu.

Począwszy od 2013 roku organizację Konkursu przejęła Fundacja „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku”.

W skład Kapituły Konkursu wchodzi:

1. Prezes Fundacji
Ogólnopolskie Porozumienie UTW
2. Prezes najstarszego Uniwersytetu
Trzeciego Wieku im. prof. Haliny Szwarc
3. Laureaci kolejnych edycji Konkursu.

W edycji Konkursu w 2013 roku nominację i tytuł Wielkiej Osobowości UTW otrzymali: Pani Anna Komorowska – Patronka honorowa obchodów Roku Uniwersytetów Trzeciego Wieku, Małżonka Prezydenta RP; Pan Władysław Kosiniak Kamysz – ówczesny Minister Pracy i Polityki Społecznej oraz Pan Jerzy Koźmiński - Prezes Polsko Amerykańskiej Fundacji Wolności; w edycji 2015 - Pani Hanna Gronkiewicz-Waltz - prezydent m. st. Warszawy, Mieczysław Augustyn Senator RP, Prof. Piotr Błędowski- Wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego.

Kapituła i III wielki Kongres UTW 2019, nagrodił honorowym tytułem Wielka Osobowość UTW Pana Adama Bodnara Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Krzysztofa Kwiatkowskiego senatora RP, b. prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Zapraszamy Liderów UTW oraz organizacji senioralnych do zgłaszania kandydatów do IV edycji Konkursu.

Propozycje muszą zawierać szczegółowy opis dokonania zgłoszonego kandydata, wyłącznie w polityce senioralnej, w objętości nie przekraczającej 3 tys. znaków.

Prosimy nie załączać bibliografii oraz opisu kariery i zasług nie związanych z ruchem UTW.

Oprawa artystyczna Kongresu

Międzynarodowemu Kongresowi UTW tradycyjnie towarzyszy koncert lub inna forma części artystycznej.

Do niezapomnianych należał wspaniały występ Ireny Santor w czasie II Kongresu UTW w 2015 roku, w tym piękna ballada „Starość to nie wiek”, której tekst stał się swoistym credo ruchu senioralnego.

Ruch UTW osiągnął i zgromadził w czasie minionych lat niezwykle bogaty dorobek artystyczny. Są to znakomite chóry, kabarety, teatry, zespoły taneczne, folklorystyczne i tańca nowoczesnego, akrobatyczne i wiele innych. Łączą w sobie aktywność intelektualną, artystyczną i ruchową.

Seniorzy często sami piszą do nich teksty, opracowują układy artystyczne, projektują i szyją stroje, wykonują elementy scenografii itp.

Organizatorzy obchodów uznali, iż na jubileuszowym Kongresie UTW powinny zaprezentować się najlepsze w Polsce zespoły senioralne.

Organizowane corocznie przez różne podmioty przeglądy, festiwale i konkursy wskazują, iż niektóre zespoły osiągnęły niebywale wysoki, wręcz profesjonalny poziom artystyczny.

Będzie dla nich wielką satysfakcją i nagrodą za pracę i społeczne zaangażowanie, a dla pozostałych inspiracją do podejmowania podobnych działań, jeśli otrzymają szansę występu na tak prestiżowej scenie jak scena Opery Narodowej w Warszawie.

Rozpoczynamy więc eliminacje do występu na IV Kongresie UTW.

Zgłoszenia wraz z opisem składu zespołu, repertuaru i dotychczasowych sukcesów wraz materiałem wideo lub zdjęciami prosimy przysyłać na adres e-mail: fundacjaoputw@gmail.com.

Niezwykle ważnym dla organizatorów elementem są też koszty goszczenia artystycznych zespołów senioralnych na Kongresie UTW w Warszawie.

Prosimy zatem do zgłoszenia dodać chociaż orientacyjny kosztorys zawierający: koszty dojazdu np. mikrobusu, koszty zakwaterowania w hotelu w Warszawie (dla grup spoza Warszawy), wyżywienia w dniu przyjazdu oraz ewentualnie inne nieuniknione koszty związane z przyjazdem i występem.

Czekamy na zgłoszenia!!!

F. Kott

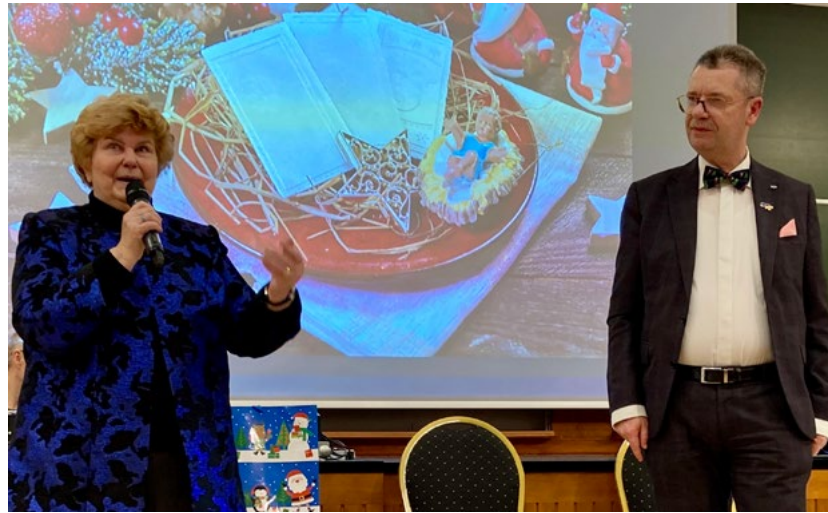
spotkanie świąteczne w SGH

19 grudnia 2023 w Auli Głównej SGH, z udziałem JM Rektora prof. Piotra Wachowiaka, Ambasadorki Aktywności Senioralnej Pani Laury Łącz oraz licznych gości seniorów podsumowaliśmy nasze aktywności w roku 2023.

Za nami kolejny rok projektów Uniwersytetu Trzeciego Wieku SGH oraz Ogólnopolskiego Porozumienia UTW.

Przed nami nowe wyzwania i projekty. Mamy wstępnie zabukowany termin kolejnego XIII już Dnia UTW na Torze Wyścigów Konnych Służewiec-29 maja 2024 r. Szykujcie nowe kreacje i stylizacje do konkursu strojów wyścigowych.

Podejmujemy przygotowania do 50. rocznicy ruchu UTW.

Były życzenia, piękny koncert kolęd, i ich wspólne śpiewanie, gratulacje, podziękowania i drobne nagrody dla wolontariuszy oraz omówienie planów na przyszłość, a na koniec spotkanie opłatkowe ze świątecznymi słodkościami.

Pierwszy koncert w nowej odsłonie pod kierownictwem Laury Łącz dał Teatr UTW SGH „Miniatura”. Świetnie dobrany repertuar, wg scenariusza Pani Laury Łącz obejmował zestaw świątecznych i noworocznych wierszy oraz udany debiut naszych Artystek.

Gratulujemy!!!

MIĘDZYPOKOLENIOWY PROJEKT „MOKRADŁA = WODA, ŻYCIE, KLIMAT”

Dlaczego mokradła są ważne?

Bagna, czyli wciąż żywe torfowiska to nasi najwięksi sprzymierzeńcy w walce ze zmianami klimatycznymi. Mimo że zajmują zaledwie 3% powierzchni wszystkich kontynentów, torfowiska magazynują dwa razy więcej węgla niż wszystkie lasy na naszej planecie. Mokradła pełnią też szereg funkcji dotyczących aspektu hydrologicznego: m.in. przeciwdziałają powodziom, są potężnymi zbiornikami wodnymi i zasilają w wodę tereny przyległe, są też biofiltrami oczyszczającymi wodę krążącą w krajobrazie z metali ciężkich i biogenów (takich jak np. nawozy sztuczne). Te złożone ekosystemy są domem wielu rzadkich i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt.

Co grozi mokradłom? Głównie odwodnienie ale też zaprzestanie odpowiedniego gospodarowania, rabunkowa eksploatacja torfu, wypalanie torfowisk i trzcinowisk, rozbudowa infrastruktury, zabudowa rezydencjonalna.

Co możemy zrobić aby chronić mokradła? Jako konsumenci możemy wybierać produkty nie wpływające na degradację mokradeł. Czy wiesz, że powszechnie dostępna w sklepach ziemia uniwersalna w rzeczywistości nie jest ziemią, lecz torfem? Kupuj

podłoża beztorfowe lub wykorzystuj kompost. Unikaj produktów zawierających olej palmowy. Zrezygnuj z produktów uprawianych na torfie. Wybór konsumencki ma moc!

Ekopokolenia adoptują mokradła

Na 30 Uniwersytetach Trzeciego Wieku Fundacja Ziemia i Ludzie prowadzi dwuletni projekt międzypokoleniowej edukacji ekologicznej pod nazwą „Mokradła = woda, życie, klimat”. Seniorzy wraz z dziećmi i młodzieżą dowiadują się, dlaczego musimy chronić wszystkie obszary wodno-błotne, co jest dla nich największym zagrożeniem i co sami możemy zrobić dla tak cennych obszarów w naszej okolicy.

Seniorzy z Wysokiego Mazowieckiego uporządkowali mokradło znajdujące się w okolicy cmentarza, seniorzy z Łazów przygotowali projekt zagospodarowania lokalnego zbiorniku Mitręga z wykorzystaniem bagiennych stref buforowych, UTW w Działdowie przemaszerował w radosnym, ekologicznym marszu ulicami miasta razem z uczniami szkół średnich i podstawowych oraz dziećmi z przedszkola, niosąc transparenty i skandując ekologiczne hasła wzywające do ochrony mokradeł. Szczególną okazją do świętowania był Światowy Dzień Mokradeł, który obchodzimy 2 lutego.

Fot. UTW w Choczewie

Wspólnie działamy na rzecz Europy zielonej, konkurencyjnej i sprzyjającej integracji społecznej.

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Projekt „Ekopokolenia. Mokradła – woda, życie, klimat” realizowany jest przez Fundację Ziemia i Ludzie oraz Inland Norway University of Applied Sciences. Projekt korzysta z dofinansowania o wartości 199 954 euro otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest wzrost świadomości ekologicznej odbiorców na temat usług ekosystemowych mokradeł i konieczności ich ochrony. Więcej na www.mokradla.pl

Efekt pierwszego wrażenia

i inne wspomnienia słuchaczy

Jesień, długie wieczory sprzyjają wspomnieniom i inspirują do ich spisywania.

Dzisiaj kolejne teksty nadesłane przez naszych słuchaczy.

Straszna pomyłka pierwszego wrażenia

Starszy pan robił na wszystkich doskonale pierwsze wrażenie. Jowialna, budząca zaufanie powierzchowność, klasyczna elegancja z pazurem, kontrastowa kamizelka i finezyjna muszka. Nienaganne maniery, kwiecista, nieco pompatyczna galanteria w narracji i zachowaniu.

Przedwojenny adwokat renomowanej kancelarii - oceniałam, szukając w myślach odpowiedniego określenia dla pierwszego wrażenia. Jak pokazała dalsza współpraca, na te pozory nabierała się każda osoba mająca po raz pierwszy z tym panem do czynienia. Kolejne kontakty niestety w brutalny sposób weryfikowały pierwsze wrażenie.

Chorobliwa wręcz megalomania, apodyktyczność i bezwzględność Führera, nietolerancja dla jakiegokolwiek zdania odrębnego, a tym bardziej cudzych sukcesów, zwyczajne chamstwo i prostackie zachowanie wobec współpracowników. Donosicielstwo, generowanie konfliktów, pomówienia,

bezpodstawne oskarżenia to były podstawowe formy kontaktów i metody kształtowania relacji międzyludzkich.

Niebezpieczny psychopata - musiałam radykalnie zweryfikować swoje pierwsze wrażenie.

Alina

Miłość od pierwszego wejrzenia

Kiedy zobaczyłam go po raz pierwszy na przystanku autobusowym jak wysiadałam z PKS-u aby przesiąść się na autobus miejski dowożący mnie na uczelnię, pomyślałam: to ten jedyny, wyśniony.

Młody dyplomata zaszufladkowałam go na podstawie pierwszego wejrzenia. Aparycja modela, klasyczne ubranie, elegancka teczka, dystynkcja i dojrzałość mimo młodego wieku, to wszystko było ucieleśnieniem moich marzeń i wyobrażeń o ideale mężczyzny.

Wpatrywałam się w niego z uwielbieniem przez wiele miesięcy, nie mając odwagi zagadać, a kiedy nie przyjechał o zwykłym czasie, czekałam na kolejny autobus w nadziei, że znowu go chociaż zobaczę.

Pewnego razu mój autobus się zepsuł i wszyscy dojeżdżający i miejscowi pozostali na przystanku. Zdenerwowani patrzyli na zegarek, szukali wyjść awaryjnych, alternatywnych środków komunikacji, wymieniali uwagi na temat jakości komunikacji miejskiej i wreszcie nadarzyła się okazja aby poznać pięknego nieznanego.

Zagadnęłam, że w pobliżu jest stacja PKP i można do Śródmieścia szybko dojechać kolejką mając nadzieję, że razem skorzystamy z tego wyjścia awaryjnego. Popatrzył na mnie z wdzięcznością, ale kiedy otworzył usta i przemówił zamurowało mnie. Głos miał piskliwy niczym u myszy, chociaż wiek wykluczał mutację, raczej miażdżał niż mówił, rozwlekał sylaby, użębienie miał zaniedbane, a w jego szczęce świecił złoty ząb.

Zaniemówiłam z wrażenia. Kiedy tak stał bezradnie i użalał się nad sobą, że spóźni się do pracy i co na to powie jego wymagający szef, moja miłość od pierwszego wejrzenia pękła niczym bańka mydlana. Efekt pierwszego wrażenia- jakże może być złudny!!! Zmieniłam rozkład jazdy na uczelnię aby jak najszybciej zapomnieć o mojej sercowej klęsce.

Hanka

Kolega diabeł

W mojej klasie licealnej pojawił się chłopak tak brzydki, że w powszechnej opinii mógł grać diabła w jasełkach bez żadnej charakteryzacji.

O dziwo, na wszystkich robił jednak bardzo dobre wrażenie, od pierwszego wejrzenia budził sympatię, wszyscy chcieli się z nim kolegować, bo był dowcipny, wesoły, pozbawiony kompleksów i miał dystans do siebie. Znalazł też sobie od razu dziewczynę, delikatnie mówiąc także o kontrowersyjnej urodzie.

Po maturze straciłam z nimi kontakt. Minęło wiele lat. Pewnego razu poszłam ze swoim kilkuletnim synkiem na górkę na sanki i tam widzę swojego kolegę z klasy, a przy nim kilkuletnią, prześliczną dziewczynkę. Okazało się, że mieszka na tym samym osiedlu, a dziewczynka to jego córeczka ze związku z sympatią ze szkoły.

Kolejny fenomen, bo z jednej strony uderzające podobieństwo rysów do ojca, a z drugiej śliczne dziecko.

- Jak para takich brzydali mogła spłodzić tak przepiękne dziecko? - zażartowałam znając jego poczucie humoru i dystans do swojej urody.

- Ha, ha, ha zaśmiał się dumny tatuś. Konfiguracja dobrych genów!!!

Kąpielowe dress code – wspomnienia z sanatorium

Będąc wiele lat temu na wczasach w Turcji, po raz pierwszy skorzystałam z jacuzzi. Było ich w hotelu kilka, oddzielnie dla pań, oddzielnie dla panów. Czysta woda, w wannie tylko my dwie z przyjaciółką, przybierałyśmy różne pozy, nastawiałyśmy kolejne miejsca i części ciała na wspaniałą masaż: stóp, dłoni, brzucha, pleców, kolan itd.

Rozkosz! Zakochałyśmy się obydwie od pierwszego razu w tym wspaniałym wynalazku i korzystałyśmy z niego codziennie. Kiedy po latach zdarzyło mi się

pojechać do sanatorium w Kołobrzegu, chętnie przystałam na propozycję rehabilitanta oferującego masaż w jacuzzi. To co tam zobaczyłam i przeżyłam obrzydliło mi ten zabieg na długo.

Na wyznaczony termin przybyło 6 osób, w różnym wieku, w strojach kąpielowych, obcy panowie i panie w jednej wannie. Jako ostatnia dołączyła do grupy para mocno starszych ludzi. Z racji ciasnoty, wszyscy skuleni w jednym miejscu i pozycji jak sardynki w puszcze. Trzymali ręce i nogi przy sobie, a mimo to nie dało się uniknąć stykania się ciał.

Aparycji starszych państwa nie komentuję, bo wiem starość wymaga empatii, szacunku i wyrozumiałości. Wobec egocentryzmu tej pary trudno jednak było zachować obojętność. Zdeformowane i brunatne paznokcie u nóg znamionowały grzybicę.

On, typ bawidamka - wesołka, cały czas opowiadający jakieś durnowate dowcipy i dykteryjki, z których śmiała się jedynie jego żona, zapewne słuchająca ich wcześniej setki razy. Brak reakcji lub wręcz ponure miny pozostałych uczestników w najmniejszym stopniu nie zniechęcał wesołego pana ani nie dawały mu do myślenia.

Ponadto pan cały czas gmerał w wodzie nogami, zapewne poszukując dla swoich stóp dyszy z nawiewem powietrza, dotykając przy tym nóg pozostałych uczestników kąpeli. Ja swoje podciągnęłam niemal pod brodę.

Szczyt niesmaku powodował jednak ich ubiór. Dienne, rozciągnięte i mocno sfatygowane gacie pana i równie nieświeże desu pani. Dzienny stanik nieokreślonego koloru i brudnoróżowe, milanezowe i rozciągnięte majtki. Do tego rozpuszczone, półdlugie do ramion włosy. To wszystko moczyło się we wspólnej wannie, a tłuste kudły falowały na powierzchni pod wpływem wibrującej wody.

Pralnia bielizny, kąpiel i mycie włosów za jednym podejściem. Strach się bać co jeszcze pływało w tej wodzie!!! Nikt z pozostałych uczestników kąpeli nie ośmielił się, zapewne z uwagi na sędziwy wiek pary, zwrócić uwagi na ich niestosowny strój i zachowanie, chociaż miny i porozumiewawcze spojrzenia wskazywały na dezaprobatę i totalne zniesmaczenie sytuacją.

Bez żadnych skrupułów natomiast bawili się świetnie starsi państwo. Delikatna próba interwencji u pracownicy obsługującej jacuzzi, aby egzekwowała chociaż noszenie na zbiorowy zabieg strojów kąpielowych i czepków na włosy, zakończyła się niepowodzeniem.

- To sprawa kultury. Wychowywanie kuracjuszy nie należy do moich obowiązków!!!

Zrezygnowałam z kontynuowania masażu w jacuzzi długo szorując się pod prysznicem po pierwszym zabiegu. Ilekroć widzę przy basenie w SPA wannę z jacuzzi, tracę ochotę na korzystanie z niej, bowiem nie mogę powstrzymać się od niesmacznych wspomnień.

Grażyna

Aktorskie pasje Józefa P.

Józek P. uczeń licem, od dziecka marzył aby zostać aktorem. Przejawiał nawet pewne zdolności aktorskie, śpiewał i grywał w szkolnych przedstawieniach, deklamował wiersze na uroczystościach, brał udział w konkursach recytatorskich.

Każdą wolną chwilę spędzał w kuluarach znanego, warszawskiego teatru, brał udział w próbach, gdzie przymilał się do reżyserów, usługiwał aktorom, wykonywał różne posługi, sprzątał, nosił rekwizyty itp.

Widząc jego zaangażowanie reżyser powierzał czasem Józiewi rolę statysty, a czasem nawet rolę w sztuce, której nie przyjąłby zawodowy aktor. Czołową kreacją aktorską Józefa była rola kamerdynera, który pojawia się na scenie na kilka sekund i obwieszcza jaśniepaństwu:

- Śniadania podane!

W pewnej sztuce Józiewi powierzono rolę rekwizytu scenografii, bo na scenie stać miało drzewo, które będąc świadkiem rozgrywającego się pod nim dramatu głównych bohaterów dawało wyraz swojego zrozumienia smętnie poruszając gałęziami.

Józio przyjmował każdą propozycję z entuzjazmem realizując swoje marzenia o wielkiej karierze scenicznej. Nie sprawiał w szkole kłopotów wychowawczych więc niektórzy nauczyciele patrzyli przez palce na jego częste nieobecności i braki w wiedzy ogólnej.

Karierę aktora trzeba było rozpocząć jednak od zdania matury, a z tym był spory kłopot, bo Józio wykazywał wyjątkową oporność na nauki ścisłe. Tu nie mógł raczej liczyć na wyrozumiałość. Przeciwnie, stał się ofiarą nauczycieli tych przedmiotów, a szczególnie „upodobała” go sobie Matematyczka. Nie ominęła żadnej okazji aby nie zakpić i udreńczyć biednego aktora.

Każdą lekcję rozpoczynała od powłóczystego spojrzenia na klasę, wywoływała Józia wielokrotnie do odpowiedzi, obnażając jego całkowite lekceważenie dla tej królowej nauk. Józio unikał represji jak mógł, więc po prostu często urywał się z matematyki. Matematyczka za każdym razem szukała wzrokiem Józefa, a kiedy go nie dostrzegła z dramatycznym rozczarowaniem stwierdzała:

- A Józef P. znowu nieobecny!!!

- Józef gra dziś w teatrze, Pani Profesor - usłużnie a przewrotnie informował jakiś lizus.

- Gra w teatrze, fukała z drwiną Matematyczka. Pewnie rolę chłopca piątego w tłumie albo martwej natury!

Z powodu takiego niezrozumienia dla artystycznych pasji, Józef repetował dziesiątą klasę, ale wreszcie nauczyciele pozbyli się go z ulgą przepychając ją coś przez maturę. Ostatecznie Józef ukończył PWST, a nawet zdobył etat w teatrze.

Inny bardzo znany dziś satyryk i poeta Marcin W. miewał w liceum podobnie trudne chwile. Tym razem na drodze do jego kariery artystycznej stał Fizyk. Jako satyryk in spe, Marcin postanowił rozbroić Fizyka i radę pedagogiczną swoją bronią czyli satyrą i na uroczystość zakończenia roku szkolnego napisał nader zręczny i dowcipny monodram, w którym opisuje swojej udręki i prześladowania ze strony nauczycieli przedmiotów ścisłych. Kończył się on uroczystą przysięgą, że delikwent (aby nie przynosić wstydu szkole i nauczycielowi) pod żadnym pozorem, nawet pod groźbą tortur nie wyzna nikomu, kto go w szkole uczył fizyki.

Trudne są początki kariery artystycznej ale jak uczyć powyższe historię nie należy się poddawać!

Krzysztof, także ofiara Fizyka

Centrum Dialogu i Integracji Społecznej

Z satysfakcją komunikujemy, iż działające w strukturze Fundacji Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku Centrum Dialogu i Integracji Społecznej, mieszczące się w Wawerskim Centrum Kultury ul. Żegańska 1A lok.95 uzyskało Certyfikat Narodowego Instytutu Wolności **Miejsca Przyjaznego Wolontariuszom**.

W numerze Panoramy nr 3/2022 zamieściliśmy reportaż z jego uroczystego otwarcia, z udziałem przedstawicieli MRiPS oraz licznych gości.

Pierwotnym założeniem było stworzenie nowej komórki Obywatelskiego Parlamentu Seniorów, a zarazem nowoczesnej siedziby OPS.

Niestety Stowarzyszenie OPS nie wyraziło zainteresowania jego przejęciem i kontynuacją programu więc aby nie zmarnować zainwestowanych środków grantu Aktywni+, wypracowanej koncepcji i zgromadzonego potencjału, prowadzenie Centrum przejęła Fundacja OP UTW.

Centrum Dialogu i Integracji Społecznej pełni obecnie funkcje siedziby Fundacji i klubu seniora, jest wyposażone w nowoczesne urządzenia medialne, szkoleniowe i konferencyjne, realizuje bardzo szeroki zakres programów edukacyjnych, integracyjnych, szkoleniowych oraz kontaktów on line. Użytyło też swojego potencjału i logistyki reaktywowanej Radzie Seniorów Dzielnicy Warszawa Wawer. Jest doskonale skomunikowane komunikacją zbiorową ze wszystkimi dzielnicami Warszawy, dworcami PKP, dysponuje obszernym parkingiem, posiada wszelkie udogodnienia dla osób o szczególnych potrzebach.

Oprócz bogatej działalności merytorycznej, porad informatycznych, szkoleń, debat i spotkań z ciekawymi ludźmi, zawsze można tu otrzymać napoje chłodzące, kawę, ciasteczko, poczytać wydawnictwa, odbyć spotkanie okolicznościowe, np. świąteczne, otrzymać poradę.

Zapraszamy!

Rozkład zajęć II semestru

W okresie od 22 stycznia do 23 lutego 2024 roku trwa przerwa międzysemestralna. Sekretariat UTW SGH czynny jest bez zmian. II semestr rozpoczyna się 26 lutego 2024 roku. Przypominamy o konieczności uzyskania wpisu na listę słuchaczy i uiszczeniu składek.

Warsztaty teatralne

Wybitna aktorka, a zarazem Ambasadorka Aktywności Senioralnej **Laura Łącz** prowadzi w UTW SGH Teatr Miniatura.

Zapraszamy słuchaczy do wspólnego tworzenia nowej wizji programowej i osobistej realizacji marzeń o karierze scenicznej. Szczególnie zapraszamy do naszego Teatru panów, bo któż zagra męskie role w kolejnych spektaklach?

Pierwszy występ już 19 grudnia 2023 r.

Redaktor Naczelna: Krystyna Lewkowicz
Skład i druk: Konrad Szczodrak / szczodrak.com

Korekta i współpraca redakcyjna:
Media Servis&Consulting sp. o.o

Zdjęcia: Archiwum OP UTW

Adres Redakcji:
ul. Rakowiecka 24, 02-554 Warszawa
Telefon: 22 564 98 10, 22 564 98 38
e-mail: utw@sgh.waw.pl
www.utwsgh.waw.pl

Wersja elektroniczna Panoramy UTW SGH na:
www.sgh.waw.pl i www.fundacjaoputw.pl

TEATR UTW SGH "MINIATURA"

2024

Cudownego Nowego Roku!

*Niech ten 2024 rok przyniesie mnóstwo sukcesów,
inspiracji i pięknych momentów spędzonych z rodziną
i przyjaciółmi. Niech będzie to czas pełen uśmiechu,
zdrowia i spełnienia marzeń!*

**SZCZĘŚLIWEGO
NOWEGO ROKU**

ŻYCZY ZARZĄD UTW SGH